

Phần 12

Chương 29 Ngày đi Điềm a Nh Th

Ngay khi trở về, Tuấn Anh cùng Hiền ngồi chờ anh ở nhà chờ anh về. Tình trạng ông ngày một xấu đi, bệnh không thể nào chữa được bao lâu nữa. Chương trình thông tin này lan truyền rộng rãi, các phi vụ của SCJ bắt đầu nghiêm trọng. May mắn có tổ chức Hoàn Vĩ ra mặt chống lại, cuộc tình hình cũng trở lại bình thường.

Khi phải nói về bệnh tật của ông Hiền vui mừng ra mặt. Tuy nhiên bệnh hành hạ ông mỗi ngày như những cơn bão khi cơn gió thổi qua, lúc nào cũng tìm cách tấn công, lúc nào cũng khiến ông vô cùng đau đớn. Đã giúp ông vượt qua những cơn đau đớn này, ông cũng không ngừng khen ngợi chàng rể trẻ của Tuấn Anh và Hiền.

- Nhìn bác vui vẻ con cảm ơn anh nhiều. Vây là tốt rồi... Thôi thôi...

Tuấn Anh gật đầu chúc mừng ông Hiền, sau đó nhìn sang Thúc Quyên cũng cảm ơn.

- Quyên, chúc mừng anh. - Lời chúc phúc dành cho anh và gia đình.

- Cảm ơn anh. - Thúc Quyên nhìn cô mỉm cười, thản nhiên trong đôi mắt lấp lánh ánh sáng.

Có lẽ, lúc này Tuấn Anh cũng nhanh nhẹn mà bất ngờ khác lạ của cô bệnh tật hàng ngày. Cô đã lấy lòng mình như một liên tục tìm kiếm những điều tốt đẹp trong cuộc sống.

Ngồi bên cạnh, Hiền không khỏi nhớ lại Tuấn Anh cũng như những gì xúc động trong lòng. Từ ngày rời khỏi khu rừng, tâm trí của cô ngày càng mạnh mẽ, chắc chắn một chút là đã dàng phát hiện. Anh biết cô có tâm sự, nhưng Hiền không thể nói ngoài còn trong lòng anh.

Nhưng Tuấn Anh không chỉ quan tâm đến sức khỏe của anh, mà còn anh như một người không buông tay. Đây là người con gái anh muốn yêu thương và chăm sóc.

Vây vây mà lòng anh thán phục khi Tuấn Anh càng lúc càng không tìm kiếm cảm xúc, đôi tay cô run rẩy như một ly thủy tinh, còn trong khoảnh khắc nào đã long lanh giá trị. Cô yêu anh ta sâu sắc như vậy, đây hẳn là một bí quyết. Anh và gia đình Hiền ông kia, và chưa xót thay cho cô.

Biết làm sao lúc khi tôi về đã về an bài, Vũ Uy cũng không thể vì tình yêu mà biết chấp nhận nhân nghĩa và chính tín. Tôi Anh lại càng không thể. Trong thoáng chốc, tôi nhiên anh cảm thấy thế này cảm cho cô ý và anh ta. Yêu nhau mà không nên vì nhau, thậm chí còn không nhận ra tình cảm của tôi phải dành cho mình.

Cuộc đời tôi không chịu được chuyện không, hai con người luôn tình yêu và gì nên mất tâm lý, nay lại như như người không chịu chấp nhận tình cảm của mình chuyên.

Nhưng vì yêu tôi, biết yêu thế này ngay trong tay mà không cách nào chạm vào sự càng thêm bất an. Biết như thế này mà ta không thể có lỗi là thế này khi nếm trải đau đớn, như mãi không nguôi. Tôi lúc đó, tôi cảm thấy buồn vì không tránh khỏi cái kết bất ngờ của vòng tròn tình ái.

- Cũng muốn rời đi, chúng cháu xin phép về quê. - Hỏi rằng thế này không muốn thấy Tôi Anh gặp người khác như vậy nữa, anh tìm cách nào để.

- Nhưng, ta có chuyện muốn nói riêng về việc này. Có thể dành cho ta chút thời gian không?

Trước cái nhìn thành khẩn của ông Hòa, lòng tôi chợt rùng rợn anh cảm thấy. Hai cô gái biết ý tránh ra ngoài, còn bà Thúc Nhan đã vội trở về giúp tôi chút việc nhà.

Khi chỉ còn lại hai người đàn ông, ông Hòa mỉm cười nhún vai, trong lòng nói chuyện của muôn phần áy náy.

- Hỏi rằng, ta muốn nói về chuyện này mà nói, ta...

- Ngài không cần phải nói gì cả. Tôi cũng đã quyết định rồi, quá khốn khổ vì mình.

Anh hiểu rằng điều ông sắp nói xa xôi này muốn nói về việc gì, nhưng anh thì hoàn toàn không muốn nhắc lại những ngày tháng này mà nói chuyện. Những mất mát trong anh đã quá lớn rồi. Hơn nữa, ông cũng chỉ là một quân cờ của Vũ Uy rồi đi đường mà không hay biết.

- Ngày đó, mặc dù tôi biết mối quan hệ giữa anh và Quyên như thế này vì hiểu thế này và nóng giận nên đã hỏi anh ta tại sao nát nhà. Tôi luôn nghĩ rằng anh và Quyên là đôi người công bằng cho cha anh. Dù là bất cứ việc gì, ta cũng sẽ đứng về phía anh. - Ông nhìn chàng trai trẻ mà cảm thấy ánh mắt nhìn anh và hỏi.

- Nhưng gì đã mà anh không thể lý giải được. Hỏi tôi thì tôi chỉ muốn một cuộc sống bình an mà thôi. - Vũ Uy trả lời nên trầm ngâm.

Phải, mặc dù anh khi trở về là trở thù. Thế này, người con gái yêu đã khi anh phải thay đổi, khi anh nhận ra việc gì mà thế này quan trọng và ý

nghĩa vì mình. Anh muốn sống an lành bên Tú Anh. Nhưng tất cả những gì còn lại, tôi ước ao nhất chính là nhìn thấy nụ cười sâu trong lòng.

- Dù vậy, trước khi nhận mệnh xuôi tay, cậu có thể tha thứ cho ta được không? Xuôi suôi vàng, ta nhất nhất sống vì cha mẹ cậu.

Hình ảnh nhìn ngắm màn ông trước mắt, không khi nào cảm thấy. Trong trí nhớ của anh năm nào, ông là người lãnh đạo công ty doanh nghiệp lớn mạnh, trên người luôn toát ra vẻ uy nghi và đáng sợ. Vậy mà giờ đây, ông tiu tui yếu ớt nhếch nhếch còn da bọc xương, chỉ biết nằm trên giường chờ đợi cái chết. Năm tháng và bệnh tật tàn phá sức khỏe, nó tàn phá tới nỗi ông không thể nghĩ tới. Không ai tránh được cái quy luật khắc nghiệt này, thế nên mọi người nói thì gian và số mệnh là những gì quan trọng nhất trên đời.

Hiện tại, ông yêu cầu xin sự tha thứ từ anh. Anh sao có thể chối từ ý nguyện của một người sắp lìa đời. Mọi cảm xúc thái độ nhìn ông Hào, anh đều nói.

- Cậu, tôi đồng ý. Ngài hãy an tâm tận hưởng.

- Cậu là một người đàn ông tốt. Thật sự rất tốt. Ông cảm kích cả bàn tay gầy guộc nắm lấy bàn tay trai trẻ của Hình ảnh. Sự nhân từ của chàng trai này khiến ông thanh thản, những nỗi đau mang theo dần dần biến mất.

Hình ảnh không nói gì, anh khẽ mỉm cười nhìn ông, óm nom lại xin lấy lại cái bát tay thật sạch. Phút chốc trong lòng dâng lên cảm giác yên lành lạ lẫm. Liệu đây là phép màu của sự tha thứ? Chắc hẳn nếu không có Tú Anh, anh vẫn còn tiếp tục bị quá khứ và hận thù nhấn chìm, biết đâu sẽ còn làm ra những việc khiến bản thân hối hận.

Nhưng anh không dám nhìn mình là một người đàn ông tốt. Anh cũng có những tà niệm và ích kỷ của riêng anh. Duy chỉ có một người khi nhìn anh thì rõ ràng tham sân si nhường nhịn sâu thẳm nhất. Và anh sẽ không ngu ngốc vì vụ việc mà thêm nỗi đau nào nữa. Anh không muốn đứng trong góc khuất nhìn hình phạt vì những khác biệt bản thân rằng mình cao thượng.

Nếu không ích kỷ, không chi mị, không giành lấy, anh sẽ yêu thương sự trôi tuột khi tất cả tay. Thì thôi thôi sao, nếu trên đời này tất cả những điều thiên thần, chắc hẳn họ cũng có những toán tính khi hình phạt hiện hữu ngay trước mắt.

Bên ngoài hành lang, Thúc Quyên lên nhìn ngắm một thoáng thoáng nét trầm mặc của Tú Anh. Đây là cô gái đã cướp mất trái tim người cô yêu, cũng chính là bản thân thật của cô. Thúc Quyên không khi buồn lòng, cô biết Tú Anh chắc chắn có lỗi, chỉ là có chút hối hận mà thôi.

Trước đây, cô vẫn cảm giác Vũ Uy không mấy có thiện cảm với Tú Anh, nhưng cảm giác khi nhìn thấy cô bất ngờ. Vì cớ gì mà bây giờ anh lại nảy sinh tình cảm với cô?

Cô đã suy nghĩ rất nhiều và bắt chước thì ư ra, chính cô đã yêu lại mình. Phải, ngay từ buổi đầu tiên “Bắt đầu mùa hè” ngày đó, tình yêu của anh dành cho cô đã sớm lung lay rồi.

Nhưng nghĩ về nó luôn nằm sâu trong lòng mình khi nhìn lại ánh mắt của anh nhìn Tú Anh, và cảm giác hôn nhau trong khuôn viên tối hôm ấy. Tuy anh đã gì thích, nhưng tất cả cô đã luôn chờ đợi một phần thân hãy tin vào tình yêu của anh. Tất cả những...

Tú Anh vẫn là một cô gái trẻ m tính vui vẻ nét đẹp dung d. Tho trông không có gì nổi bật và ít gây chú ý. Nhưng khi đã tiếp xúc, sự thông minh và sâu sắc thể hiện trong mỗi khía cạnh tâm hồn cô ấy có một sự hấp dẫn vô hình, thu hút ánh mắt của người khác. Khi nhìn vào những nét cười trong màn đêm tĩnh mịch, càng ngắm lại càng say.

Ngày đầu ông tinh thần V Uyển đã nhìn ra nét đẹp tiềm ẩn, và trót lọt nó làm cho mê m. Thúc Quyên hiểu rõ rồi, bởi đây là người bạn thân thiết nhất của cô.

- Quyên, có sao vậy?

Giống nói của Tú Anh khi nói Thúc Quyên khi đi mình, cần tránh.

- Có gì đâu. Mình đang nghĩ... Chưa kịp.

Tú Anh hiểu ngay nhiên trước khi nói của Thúc Quyên, cô nhìn giống một xinh đẹp của cô bạn thân.

- Làm sao phải nói của.

Thúc Quyên lúc này, ý cô đâu phải nói nói ngoài.

- Có thể hiểu không?

- Ồ, mình không sao rồi.

- Vậy... bé trong bụng của... - bụng Thúc Quyên thay đổi, giống nói hiểu.

Bắt đầu từ câu hỏi này, Tú Anh suy nghĩ lại, giống một tiếng nói của anh. Thúc Quyên biết rằng mình đã nói những gì không nên nói, cô bối rối lên tiếng.

- Xin lỗi, Tú Anh. Mình thực không có ý...

- Chính mình đã có một quyết định của nó.

Tú Anh thành thật nói, đôi hàng mi của anh nhìn anh. Bàn tay vô tình đặt lên phần bụng, cô vẫn chưa thể tin đây là một sự thật.

Lần đầu tiên Thúc Quyên cảm nhận được sự tồn tại trong lòng của Tú Anh một cách sâu sắc. Cô tự hỏi liệu ra sự thật này là điều gì bí ẩn bao nhiêu? Thúc Quyên không thể nghĩ đến và khám phá những bí ẩn của mình. Cô nắm lấy bàn tay Tú Anh, siết chặt.

- Không phải là tình yêu, nó chỉ là một cảm giác thân thể.

Tu Anh không áp lực mà chỉ buồn, nét buồn rười rượi hiện lên qua vòm mắt xanh xao lờ lờ trong ánh mắt.

- Vậy còn người đàn ông đó? Cậu và anh ta... - Thúc Quyên nhìn Tu Anh dò dẫm, trong lòng vô cùng hồ hởi. Dù biết không phải lúc, nhưng cô thật không ngần ngại ý muốn xác nhận lời nói của Vũ Uy.

Tu Anh hỏi ngay người, thật khó để đi vào với Thúc Quyên trong vòm này. Nhưng rồi cô cũng gật đầu nói.

- Mình và anh ta không có mối quan hệ nào cả. Chuyện xảy ra là ngoài ý muốn.

Mỉm cười nhìn anh, tim cô lại nhói đau. Có lẽ kiếp này gặp anh là hạnh phúc, cũng là khổ đau lần nữa thôi.

Bỗng Thúc Quyên tròn mắt ngạc nhiên khi thấy bóng dáng cao lớn thân quen đứng cách đó không xa.

- Uy, anh biết bao giờ thì?

Quả nhiên, con tim lại nhói lên trong lồng ngực. Tu Anh không dám quay đầu lại, ngại vì cảm giác chung một không gian với anh cũng đã khiến hô hấp của cô gặp khó khăn rồi. Đôi bàn tay vô thức bu vào nhau thật mạnh mẽ như thể tìm kiếm sự yên lòng của mình.

Vũ Uy thật tình nguyện, ánh mắt chng th r i khi gặp mặt người con gái đáng sợ của mình.

- Anh nhận ra cảm giác rồi.

Anh đã nghe thấy tiếng của hai cô gái. Mặc dù Tu Anh thật lòng nói thật với anh nhưng ừ thì, nhưng trong lòng lại không ngần ngại cảm giác hạnh phúc khi nghe những lời nói của cô khác. Và bất chợt trong mắt anh dường như có hình ảnh của cô gái trẻ thật nên không hề ý niệm một giây phút nào để theo dõi trên gương mặt mình.

Thúc Quyên chng lòng khi thấy ánh mắt của Vũ Uy cứ bám riết lấy Tu Anh. Bất ngờ hơn, trong ánh mắt anh chng a ý sự ph c t p mà cô chng a m t l n b t g p. Trước nay, anh rất ít khi thể hiện cảm xúc, luôn luôn chng có sự im lặng và thng nhiên, thậm chí là lạnh lùng, bỗng nhiên. Người đó khi bắt gặp ai cũng trở thành người bạn thân. Chỉ khi nhìn cô, đôi mắt ym i tr nên dường như đôi mắt cô. Thng nhiên như thế, nó không chng n gi n là dường, ôn hòa mà trong đó chng a bao nhiêu niềm vui mà chng, có cảm giác biết thng hòa tan trong niềm vui của cô.

Nhưng nó khiến anh trở nên thật mê hoặc. Khi mặt người đàn ông thng s r i vào lòng mình, thật ánh mắt nhìn nói như mang một vẻ phong trần mà say không cách nào có thể quên.

Cô nhìn V Uy nh , trái tim v n v . Dù gì cô c ng là v ch a c i c a anh, v y mà anh không th ki m ch m t chút c sao? Ng i àn ông n i ti ng luôn l nh nh t v i ph n ngày nào gi ây l i nhìn m u i m t cô gái nh v y. Nh ng Th c Quyên hi u r ng không ph i anh c tình làm t n th ng cô, mà là anh không th ki m soát c tình c m c a b n thân. i u ó l i càng làm cô au lòng, Tu Anh có th khi n anh thay i n m c này ?

S ng m i cô b t u cay cay, c m th y mình gi ng m t ng i th a thãi.

úng lúc ó, H i ng t phòng b nh b c ra khi n th không gian yc ng th ng và tr m l ng n áng s ó b gián o n. Vòng tròn u i b t ý ngh b ng ánh m t c ng d ng l i.

- ng, chúng ta v thôi. - Tu Anh v a th y H i ng thì nh ng i ch t u i v c c c. Ph i, cô s p ngh t th trong cái tình hu ng khó x này r i.

H i ng l p t c i theo Tu Anh. Khi b c qua V Uy, anh kh li c nhìnbi u c m trên g ng m t ng i àn ông ó và b t g p s m m không gi u n i trong áy m t c a anh ta. T bao gi ng i mang m t m t n thép nh V Uy c ng có cái v m t áng th ng nh v y? Nh ng ch ng còn th i gian mà suy ngh , bây gi tìm cách tr n an tinh th n cho Tu Anh là i u quan tr ng h n c .

V Uy l ng l nhìn dáng l ng Tu Anh ang b c i th t nhanh r i m t hút sau góc khu t hành lang, lòng anh tr u n ng. Nh ng tia n ng vàng v t th a th t ngoài kia c vô t h t lên khuôn m t i n trai, nh th mu n hòa cùng màu m t anh. Th nh ng chúng ch ng khi n ôi ng t tuy t m y linh ng h n, nó v n m m t v u hoài ch i v i, th t th n l c l in i t ng b c chân ng i con gái i qua.

Cu i cùng thì hôn c c a V Uy và Th c Quyên c ng tràn lan trên các ph ng ti n thông tin i chúng. Nh ng s ki n l n nh th này ch m t êm s gây ch n ng gi i báo chí l n kinh doanh. Vi c sát nh p gi a hai công ty này ang là m t tài nóng b ng cho thiên h bàn lu n.

Tu Anh c m t báo trên tay, ôi m t cô c dích ch t vào dòng tít to ùng trên m t báo r i sau ó nhìn m m vào hình nh ôi nam n p nh tranh. Dù ã bi t tr c vi c này, nh ng m i khi ngh n trái tim l i không kh i run r y. M t c m giác tr ng r ng khoét sâu n i l ng ng c.

- H p ôi quá úng không ch ?

B ng gi ng nói lanh l nh nh ti ng chuông ngân vang lên bên tai khi n Tu Anh gi t mình, cô b i r i g p t báo l i r i nhìn sang Linh an.

- m, úng v y.

ã m t tu n trôi qua, Tu Anh tr v v i công vi c nh th ng nh t. Cô l i c vùi u vào các đ án ngũi ngoai nh ng c m xúc h n t p trong lòng. Có i u, ôi lúc cô v n th ng i ra, ng n ng nh m th n.

Linh an bây giờ đã là trợ lý của cô, vì chuyện xảy ra công trường nên Linh an rất cần tiền. Không cách gì của cô và Linh an cũng không còn bố hở trong quan hệ công nhân.

- Chờ anh chàng trợ lý giám đốc của LNE cũng phải thôi.

Linh an tiếp tài liệu trên tay xuống bàn làm việc của Tuấn Anh, và cười vờ nói.

- Vỡ à? Ờm..

Tuấn Anh cười cho qua chuyện, cô đưa tay lật giở trang tài liệu trên bàn.

- Nhìn kỹ yêu cầu khác, có đúng không? - Linh an thận trọng cầm trên bàn, chỉ chỗ chỗ rồi mỉm cười dài ngày thì nhìn Tuấn Anh.

- Tại sao em lại hỏi thế? - Tuấn Anh hơi khựng lại một chút, nhưng rồi lại bình tĩnh đáp.

- Tại vì em thấy bên cạnh anh ta, chẳng có vẻ gì của một người đang yêu cho lắm. - Linh an nhìn con người mà vòng ra chỉ xuống ghế, rồi ánh mắt dõi lên nét mặt của Tuấn Anh.

- Vỡ sao? Em có vẻ rành về chuyện này không? - Tuấn Anh gấp tài liệu trong tay, nheo mắt nhìn Linh an - Em đừng có suy đoán lung tung nữa, đừng gì làm việc đó.

- Haha, phải phải, em ra làm việc đi thôi.

Linh an lặng lẽ rút êm. Tuy Tuấn Anh tính tình điềm đạm nhưng nhìn anh vô cùng nghiêm túc trong công việc. Với Linh an thì bất cứ chuyện gì cũng là chuyện lớn. Cô nhìn bóng dáng nhún nhẩy linh hoạt của Linh an mà không khi nào thấy mệt mỏi, giá như lúc nào cũng có một cô bé y như thế.

Ồi mà Tuấn Anh lại vô thức đứng trên tầng báo hi lâu rồi chuyện hẳn ra ngoài khung cửa sổ. Tất cả mọi thứ đều vờ phía ngoài ranh giới xa xăm, nơi có ráng chiếu tím nhạt trong khung trời giữa nét buồn lãng đãng yên ả. Bất chợt trên mặt kính lác đác vài giọt nước mưa rơi xuống, rồi những giọt nước mưa bắt đầu kéo gần gũi không gian, những giọt mưa đan xen vào nhau làm nhòe đi mọi cảnh vật. Chúng như những sợi tơ quấn quýt lấy tâm hồn cô, không cách nào tháo gỡ.

Thôi, mà có phải là niềm vui? Nhưng niềm vui chẳng thể nào hóa giải nỗi buồn, cũng như niềm vui mùa xuân không làm tan cơn khát. Thế nên, mà và niềm vui cũng chẳng thể giải quyết được nỗi buồn. Niềm vui là do con người chủ động tìm kiếm, còn niềm vui là do Thiên đàng vô tình ban tặng. Khi niềm vui hòa mình đi vào, ta có thể yên tâm vui vẻ? Có những cơn khát chẳng thể nào được xua đi, và những nỗi buồn lòng chẳng thể nào hóa giải thành niềm vui.

C n m a phòn u ông l c n thành ph này c miên man hoài ch ng d t, mùi t m th p hòa tan vào h i th se l nh c a gió tr i. Tu Anh ng trú m a bên m t i m đ ng xe buýt, cô c th n th nhìn nh ng h t m a bay, m t t th t d u dàng khi làn m a r i xu ng. ây là l n th hai cô ng m m a khi lòng ch t y hoài ni m.

Ngh r i l i ngh , cô ng d y và b c ra ngoài c n m a. Tu Anh c m c cho chúng v ng trên c th . Qu n áo và mái tóc b t u m t, h i l nh đ n th m th u qua làn da m ng manh, lu n lách vào t ng góc ngách tâm h n. T ng gi t m a r i t vai, r i t khoe mi cay cay. Và nh nhàng l m, chúng r i vào cũi lòng cô m t n i ni m miên man không đ t.

M i m chìm trong nh ng u t , b t ch t Tu Anh c m giác làn m a không còn ch m t i mình n a. M t chi c ô t âu xu t hi n trên u ng n c n chúng t i t ng i cô. Bên c nh ó, mùi h ng thoang tho ng quá i quen thu c tràn vào cũi lòng tr ng v ng, nó làm cô gi t mình th ng th t. Gi ng nói tr m m kh vang lên bên tai, ngay ng sau cô thôi, th i vào h n cô m t lu ng không khí m nóng xua tan h i se l nh ang ng tr .

- Em m i m d y, ng i d i m a nh th .

Ch ng 30

Chi u Bu n M a R i

Ma d u dàng th m vào cũi lòng ng i.

Con ng chi u nay b m a thay m t màu áo t át, ng i ng i ai n y u v i vấ b c th t nhanh tránh c n m a phòn phi n nhi u. Đ ng nh th i gian trôi qua g p gáp h n h n r i ch trong thoáng ch c, con ng đ n th a th t ng i qua l i. Ch còn t i ng m a r rích ng trên nh ng tán cây nghe rì rào, nh ng chi c lá b b t lìa kh i cành, r i r i rác trên m t ng tr n nh n.

Nh ng h t m a t o nên b c màn m ng manh khu t gi u hai ng i ang l ngl nhìn nhau, nh th tách bi t h v i th gi i bên ngoài. n i h ng, không gian ng ng ng trong ph m vi xoay tròn c a chi c ô l n màu en thanh l ch, bóng dáng ôi nam n in tr n v n đ i n ng ch s m màu láng bóng.

Tu Anh l ng ng i khi v a ngo nh m t l i ã th y anh ng ng sau mình t lúc nào không hay, nh t th i không th t c lên thành t i ng.

- H n em n i nào mà có ng i i ng sau nã gi v n không phát hi n ra v y? Nh th r t nguy hi m, có bi t không?

Anh ch t c i, rút t trong túi qu n chi c kh n mù soa t i màu, d u dàng th m nh trên g ng m t t m n c m a c a cô.

úng là h n phách c a Tu Anh th t l c n i nào ó ch a k p v v i th xác r i. Ch ng ki n ng i àn ông tr c m t có nh ng c ch ân c n th này làm gì có ng i con gái nào không ng n ng cho c.

V Uy a ô cho Tu Anh c m. Sau ó, anh nhanh chóng c i chi c áo vest ang m c r i choàng qua ng i cô. ng th i rút l i chi c ô t trong tay cô, trên môi ph ng ph t ý c i.

- i thôi.

Theo m t cách r t t nhiên, anh n m l y bàn tay g y nh nh n c a Tu Anh r i d t cô i. T u n cu i, cô c nh b thôi miên v y, hoàn toàn không có b t c ph n ng gì. Qu th t, trong u cô ang phân tích lo n lên nh ng gì ang đi n ra. R i khi c m nh n c bàn tay mình ang n m tr n v n trong lòng bàn tay to l n và m áp nh chi c lò s i y, cô m i s c t nh. Ngay lúc ó, con tim ã k p ho t ng h t công su t không cho cô có th i gian tr n áp.

- T i sao anh l i ây? - Cô ng kh ng l i, b i r i h i ng i ang i tr c mình ch v n v n n a nh p chân.

Anh ngo nh l i nhìn cô, ánh m t ng p tràn tia nhu hòa, t a nh ng tian ng mùa thu d u nh , không c n g t gao nóng b ng mà v n th m sâu vào t n tâm can ng i i đi n.

- Tôi i ngang qua ây r i tình c nhìn th y em.

- Xe anh âu? - Cô v a h i v a o m t nhìn xung quanh.

- H ng r i.

Cô nhú mày bán t n bán nghi. Th y Tu Anh c ng t n ng n m t ch không ch u i, anh nhú mày thúc gi c.

- Em sao th ? nh ng ây n bao gi ? i thôi.

- i âu?

- Tôi a em v .

Sau câu nói n ch a y s quan tâm l n d u ng t y, anh si t nh lòng bàn tay r i kéo cô i. Tu Anh thêm m t l n n a th t th n, gi thì cô không th hi u c ng i àn ông này, hoàn toàn không hi u c. Anh ang ngh gì? Anh c th này s khi n cô o t ng m t.

- C m n anh, nh ng không c n âu. Tôi t v c r i. N u có ng i nhìn th y e s gâ y ra hi u l m m t.

Tu Anh mu n rút tay mình ra kh i tay anh, nh ng ã b bàn tay m nóng y n m ch t h n. Anh nhìn th ng vào m t cô khi n cô b i r i.

- Hi u l m gì?

- Hi u l m chúng ta...

Ý nghĩ tiếp theo xuất hiện trong đầu khi cô không khiêng nặng, đôi hàng mi chớp xuýt né tránh ánh mắt của ai kia.

- Anh sắp kết hôn rồi, tôi cũng không muốn bị lừa ra tình vào. Anh bảo rồi.

Ngoài miệng thì nói vậy, nhưng trong lòng cô lại muốn gì mãi mãi thì mình bàn tay này. Nhưng gì lại làm gì khi bạn cùng với mình thì mình buồn ra? Bàn tay này sắp trở thành của một người con gái khác, sắp mất tay mình thì người con gái khác thì mình không. Cô thì mình chỉ mình quay ngược về anh cũng không còn có thể, chỉ nghĩ thôi mà sao lòng mình cứ như thế.

Mãi mà không thấy V. Uy có phần này, cô cũng nhìn lên, bỗng ánh mắt nhìn chằm chằm khác thường. Hình như của cô cũng nhìn trong đôi mắt màu thì anh sâu hun hút vậy, anh chỉ nhìn cô không nói.

- Tại sao lại nhìn tôi như vậy? - Cô bị rơi lên tình, cảm giác thì mình phải, gì nghĩ khi đi đến với ánh nhìn của anh trong khuôn mặt.

- Giao tiếp của chúng ta... - Anh vẫn nhìn cô, chỉ nghĩ tình mình mà trong tình mình mà nghe nào... - ... Tôi không làm được.

- Vì sao? - Tu Anh theo phần này thì mình. Mình gì có thể làm khó người đàn ông đang đứng trước mặt cô.

- Tôi không có khả năng thì mình hiểu.

Tình câu chuyện cứ như vậy trong đầu Tu Anh, cô lại cũng nghĩ phân tích hàm ý trong lời nói này. Nhưng nghĩ mãi vẫn không thể hiểu, tại sao bỗng nhiên anh lại thay đổi thái độ với cô như vậy? Hình như là một con người khác trong vòng ngoài quen thuộc. Ngay lúc đó, cô vô thức bắt mình nói ra ý nghĩ vượt qua trong đầu.

- Là anh cảm thấy thế này thì mình nên mình đi xin từ việc tôi, phải vậy không?

V. Uy ngập ngừng một lúc, bỗng nhiên chỉ nhìn lên trong ánh mắt.

- Em nghĩ tôi thế này thì mình?

Thật kỳ khôi. Trước nay anh chỉ bắt mình hai chữ "thế này", như thế là vì nó mà mình xin từ việc khác. Hóa ra, cô yêu hiểu tình cảm của anh.

- Không phải sao? - Cô thì mình phải.

- Không phải.

Chỉ hai phút thôi khi lòng cô nao nao như thế, anh vẫn phải nhìn mình cô nghĩ, thế này thì mình trái tim mình tâm hồn cô, khi cô đau lòng mà buồn trôi bên cạnh. Thì mình chỉ ý nghĩ mình ai oán cũng tình nhen nhóm trong ánh mắt. Cô thì mình giá như anh chỉ bao giờ xuất hiện trong cuộc đời cô.

- Vì sao? - Tu Anh không tìm được lòng mà nghĩ mình.

Là là nh ng giây phút tr m l ng trôi qua, cô không tránh né n a mà nhìn th ng vào ng i àn ông i dĩ n, c g ng tìm ki m m t i u gì ó th t m h trong ôi m t kia. N u anh m lòng v i cô m t l n n a gi ng nh trong khu r ng hôm y, có l cô s hi u c ý ngh mà anh mu n truy n t i n mình. Ch c ch n cô bi t anh có i u mu n nói, ch là l n ó do tâm trí quá r i b i khi n cô b l .

Th nh ng, anh v n khép kín tâm t qua cái nhìn y ph c t p nh v y. R i cho n i v n v ng trong cô còn b ng , anh thu ánh m t l i l ng tránh, tr m gi ng nói.

- Ch m t l n này thôi, t i a em v .

ó là m t l i ngh , nh ng sao nghe day d t quá, hình nh mang theo c m t s kh n c u tha thi t. Ch m t l n này thôi, ngh a là s ch ng còn l n sau n a. Ng i àn ông cô g i tr n tình yêu m t i s thu c v ng i con gái khác. Yêu th ng r i c ng nhanh chóng hòa tan vào d vãng. Tu Anh nghe nh có th gì ó ang tan v , là gi t m a v òa, hay ti ng lòng cô r n n t.

Cô g t u r i sóng b c bên anh, tay trong tay nh i gi a muôn trùng gi c m ng. Ý nguy n d i m a hôm nào gi ã thành hi n th c, có m t b àntay m áp ang d n cô i d i nh ng h t m a bay. T ng h t, t ng h t r i t o n ng t ng ch ng dài b t t n, ti ng m a d u êm i vào lòng ng i nh t nhòa. N i ni m tr u n ng c a ng i con gái m t l n n a c g i g m vào con ng chi u bu n m a r i, th m l ng.

Luôn luôn là v y, ch i m t tia hy v ng nh nhoi sau khi d p t t h n. Suy cho cùng con ng i ta s ng ón nh n yêu th ng nh ng ôi khi h l i quên m t cách cho i và b o v nó. Và r i khi nh n ra i u gì ó thì ã quá mu n.

C g ng b c t ng b c chân m i m t trên quăng ng này, ch ng còn ai i cùng em n a. Duyên s ã cho ta c h i nh ng ta l i v u t m t. Gi u n c m t và nghe cô n quay v .

ng sau màn m a, m t chỉ c ô tô bí n bên ng quan sát t ng c ch l n bi u hi n c a hai con ng i ang l ng l i bên nhau nh ang th ng th c m t b phim s ng ng.

- Ra ó m i là ng i àn ông trong lòng ch ta. M t phát hi n th t thú v .

ôi m t tinh anh c a Linh an mang m nét c i, vành môi ã cong lên thành hình tr ng l i li m sáng r . Có i u, ng i con trai ng i bên c nh hi u r ng, n sau ôi m t và n c i ó là m t toan tính khó l ng.

- Chúng ta có c n i theo h không, cô ch ?

Linh an quay u m m c i v i Kh i Nguyên, v m t l nh nh ti n c a anh tr c gi v n không suy chuy n.

- Không c n. Chúng ta v thôi, t i s dành cho ch ta món quà b t ng nh t.

Anh g t u r i quay u xe phóng i. Linh an ng m dáng l ng c a ôi nam n qua kính chỉ u h u, trên môi v n gi nguyên ý c i nh ng áy m t ã l m t tia tà ác. T u môi nh cánh hoa ào t i b t thành ti ng nói l n trong ti ng c i y thâm ý.

- H Tu Anh, n u nh m t i trái tim. Ch s s ng th nào?

Ch 31

D i Tán Ng c Lan

Con ng dài thên thang, m a v n r i r rích nh l i t tình th m kín nén ng trong hình hài gi t n c, r i r t xu ng m t ng r i v òa, hòa tan vào n n t m t.

Có l , m a làm con ng i ta xích l i g n nhau h n.

Tu Anh nhìn nh ng ngón tay an vào nhau, lòng th p th m b i h i, trái tim l i run lên nh ng nh p p m nh m . n t n bây gi cô m i bi t bàn tay c a ng i àn ông l i to l n và m áp nh ng nay, bao b c g n bàn tay n tính c a cô. T ng m ch máu trong lòng bàn tay truy n t i trái tim m t lo i c m xúc an toàn n thanh th n. L i thêm m t ký c n a h n sâu vào chu i k ni m. H i m n i anh gi ây ã xua tan h t nh ng cô n, qu nh qu trong cô b y lâu. Ch ng còn ngh n nh ng c và m t, nh ng au th ng t i h n khi o n ng này k t thúc, cô ch mu n m mình trong h nh phúc l n sau cu i.

M t h nh phúc tr n v n nh t t tr c t i nay, dù nó ng n ng i nh ng khi n lòng cô tràn ng p bình yên. Tình c m c th gi ng m c, an cài vào nhau thành s i t v n v ng qu n quanh cõi lòng. Cô v a i v a th th n nhìn khuôn m t nghiêng anh tu n v ng vài s i u t c a anh ã m t lúc i, anh ang ngh i u gì?

Ch t anh quay sang nhìn cô, trong kho nh kh c ánh m t ch m nhau, khoe môi anh giã n thành n c i y d u ng t. Trái tim g n nh mu n v t ra kh i l ng ng c, cô v ng v d ch chuy n ánh nhìn v h ng khác nh m che gi u g ng m t ang d n ng h ng c a mình. Ng i àn ông này khi i x t t v i ai u khi n th n trí ng i ta quay cu ng n v y ? Quá i d u dàng, quá i ng t ngào.

ang lúng túng không bi t làm sao thoát kh i tâm tr ng ng ng ng p này, b ng t ng xa, l t vào m t cô là hình nh m t c u bé ang ôm x p gi y báo ng trú m a d i g c cây ven ng. B dáng c a c u r t kh s và khó kh n che y t p báo trong khi qu n áo g n nh ã t mêm.

Con ng này v n tr i dài t công ty Tu Anh n g n khu nhà cô . M t bên là tuy n xe c l u thông, m t bên là hàng rào l ng h a ti t hoa v n b ng s t

ng n cách công viên phía trong. Th nên trên l ch tr ng hàng cây ng c lan tán lá sum suê. Có i u nh ng gi t m a v n có th xuyên k lá r t xu ng thân hình g y gò, co rúm l i nh con mèo nh c a c u békia.

Cô b t giác nhìn th y hình nh c a mình thu hàn vi, c ng ph i v t l n b n tr i v i cu c s ng b ng vi c bán báo rong - vi c c a nh ng a tr lang thang. Nh ng ngày tr i m a t m tã, không k p tìm ch trú, ch ng báo c a cô b t h t. K t qu là ch ng báo tr thành m gi y l n, nh thì b m ng m th m t , n ng thì b ánh òn, ph t nh n ói.

Trong trí nh m nh t ngày y, hình nh có m t c u bé luôn bên c nh và che ch n cho cô m i lúc nh v y. Cho n t n bây gi , m t m i hình d ng c a c u c ng ch còn là m t ch m nh trong h i c ent i.

Gi ây, nhìn th y c u bé này, cô l i ch nh lòng. Th y vi c th ng c m i ngang qua sao cho ành. Cô ng p ng ng nhìn V Uy, b c chân ch m l i. ang loay hoay không bi t nên gi i quy t th nào v i nh ng v ng m c trong lòng, b ng nhiên ngoài d oán c a cô, anh t ng t đ ng l i, xoay ng i kéo cô cùng i t i ch c u bé ó. Anh t chi c ô vào tay c u bé r i giống gi c nói.

- Vì cô gái bên c nh tôi không yên lòng vì em, th nên c m l y nó i.

Sau ó, ch ng nói ch ng r ng, anh ch ng trùm chi c áo khoác che kín u cô r i kéo cô i th t nhanh trong làn m a. Tr ng h p này có l ph i gi ình Trung lái xe n ón, không nên Tu Anh đ m m a n a.

- Khoan ã.

V a m i c t m y b c, c u bé ng sau g i v ng l i. Nh ng nh c nh n c a cu c i in h n lên dáng v nh bé và xanh xao, th nh ng kh u khí phát ra thì hoàn toàn trái ng c. Nó khi n V Uy ph i đ ng b c.

- Hãy cho tôi a ch , tôi s g i tr chi c ô này l i cho ngài.

V Uy nh ch môi c i. Th ng bé này khá c bi t. Không bi t có ph i docu c s ng d y cho nó nh ng mảnh khốe ti u x o l y lòng thiên h , hayb n ch t th c s là m t “bông hoa sen l n trong bùn t”. N u qu úng v y, “th i th t o anh hùng”, ch c ch n sau này nó s tr thành ng i không t m th ng. B t giác anh c m th y hi u k v c u nhóc này n l .

- Nói cho ta bi t tên c a c u.

Dáng v uy phong v i ánh m t s c bén c a m t ng i ng trên muôn ng i tr v , a tr kia trong m t thoáng ch c ã b khí ch t v ng gi y làm cho s hã. C u ã t ng g p lo i ng i trong xã h i, nh ng ch a t ng th y ai có th s đ ng ánh m t áp b c i ph ng nh v y. Ng i àn ông tr c m t c u ây h n ph i là m t nhân v t t m c .

- Hoàng Quân. - C u bé cu i cùng c ng có th m mi ng tr l i.

- Ồ, Hoàng Quân. Hãy ghi nhớ tôi này: Chính kh là một nhân c thang cho bạn anh tài, một kho tàng cho kẻ khôn khéo, một vị cứu thế cho kẻ yếu đuối. Trong cuộc sống, không sợ kẻ nào làm bạn vì lợi ích cho bản thân cái quý nhất của người.

Câu nói khi nghe tôi con gái bên cạnh mình, hồi ngày nào bắt chước lại. Cô nhìn anh bạn, lại bắt gặp ánh mắt chằm chằm thâm tình của anh. Sự việc ngày xưa, có lẽ nào anh vẫn còn nhớ?

Phải, Vũ Uy chưa bao giờ quên cô bé nghèo khổ và lem luốc trong tìm kiếm ngày nào. Cô bé yếu ớt ngây thơ như con nhóc đáng thương kia, là một "bông hoa sen lặn trong bùn đất". Dù có bị cuộc đời dìm ngụp xuống thì cũng không chìm trong sự thất vọng và thanh khiết. Giống như bông hoa yếm thế mà không bị dập nát và theo một cách nào đó, anh nhớ con ong lặn xuống, hoàn toàn bị say mê.

Biểu hiện của cô ngay lúc này đã chứng minh rằng nghĩ về bạn trong anh, Tuấn Anh chính là cô bé năm xưa. Có lẽ đây là sự sắp đặt của số phận, cho anh và cô gặp lại nhau một lần nữa.

Anh tiếp tục nói về cuộc sống của bé kia, những ánh mắt vẫn dán chặt trên khuôn mặt ngây thơ của Tuấn Anh, khéo môi mang nét cười nhếch nhếch. Sự lạnh lùng kiêu kỳ đã thay thế vì sự ôn hòa trầm tĩnh.

- Cuộc sống, chỉ có đó thôi ily.

Một tháng bé còn ít tuổi nhìn vào cuộc sống hiện tại không khí đáng sợ rằng hai người lớn kia, cuộc sống mới lý nhí cảm nhận rõ rệt sự biến đổi. Khi chỉ còn lại anh và cô trên con đường tăm tối, cô mỉm cười nhìn anh lên tiếng.

- Tại sao anh...?

Anh lặng nhìn những nét thanh tú hài hòa trên gương mặt của cô, tay vuốt nhẹ tóc mà như bé rơi lệ trên mái tóc đen tuyền óng, mỉm cười nói.

- Nhìn nét mặt oán lòng người là sự trừng phạt của trời mà.

Tất nhiên cô biết anh là người, những người cô biết không chính là hành động của bạn anh. Tất cả những dám tin một người tốt người chung luôn vô tình lãnh mạt vì mình thì ngoài phạm vi quan tâm của bản thân, lại chú tâm mà cùng cô trao cho cuộc sống của cô kia. Là cô chưa nhìn thấy một con người khác trong anh, hay là vì anh nghĩ đến tâm tư của cô?

- Em nghĩ hành động của bạn không gì đáng nói, phải không? - Thấy cô ngây ngô nhìn mình không chớp mắt, anh cười khì khì. - Bình thường tôi hay hành xử oán, chỉ có em nghĩ tôi rất xa. Tôi có thể hiểu.

- Không phải như vậy. - Tuấn Anh lúc này nhìn anh mà không hề suy nghĩ.

Cô biết ch, dù bên ngoài anh luôn tỏ ra sảng, đôi khi là nhàn tênh, nhưng trong lòng anh lại sâu sắc và đầy cảm xúc. Anh luôn dành và trân trọng vì những người quan trọng vì mình, nhưng đôi khi anh lại cảm thấy và là người đàn ông có trách nhiệm. Tất cả cô đều hiểu, vì hiểu nên mới yêu thật nhiều.

Trên thực tế anh không do dự về cô, lòng anh trở nên rộng rãi khác thường, niềm vui dần lan tỏa. Cô ý không có thành kiến vì anh như những người khác sao? Sau đó, anh tất nhiên không làm anh thất vọng.

- Khi còn nhỏ, tôi đã tình cờ gặp một cô bé. Vì nghèo đói mà phải làm việc vất vả, những người bạn khi đó tôi nghĩ là cô ý không làm được gì tốt đẹp dù biết rằng, chính mình cũng vậy. Tôi nhìn thấy một người phi thường trong đôi mắt của cô bé đó...

Anh đứng lì một vài giây, nhìn sâu vào đôi mắt trong veo của cô rồi tiếp tục nói tiếp, dang d, ...

- ... Tất cả những gì về đôi mắt của em.

Không lẽ nào có thể diễn tả được nỗi xúc động trong cô gái này, tình cảm trào dâng dạt dào nhưng cô không thể kiềm chế, chỉ còn biết nhìn anh mà khóc. Ngày nay, cô chỉ là một người bình thường trong một thế giới khác, vậy mà một người kiêu hãnh như anh lại chỉ nhìn hình ảnh một người khác trong trí nhớ của mình. Vì vậy cô ý nghĩ rằng thật sự là vì cô, anh có biết chăng?

Vui không hề nghĩ đến việc phải nói chuyện với cô, ngay cả khi trong lòng cảm thấy mãi mãi nguy hiểm. Anh vòng tay ôm cô vào lòng, cảm nhận được sự ấm áp từ đôi mắt và hơi thở nhẹ nhàng phả vào lòng ngực mình mà con tim rung động. Anh nhớ mãi những lần anh thanh khi tất cả ra mắt cô, ôm lấy anh trong lòng anh mới phát hiện bản thân đã nhưng như cô hiểu biết thế nào. Cảm giác nhìn thấy cô thôi thúc lòng anh khát khao trong anh, chính vì vậy càng gần cô lại càng muốn tham lam hơn nữa.

Tất cả không gian lao xao tiếng máy, tiếng nói của cô như nhấc lên, trong lành như cơn gió thu khi lòng anh khấp khểnh.

- Cảm ơn anh.

Đi tán cây ngoài sân, Vui choàng tay ôm lấy thân hình mảnh mai của cô gái đang e dè nép vào lòng mình, ngắm nhìn người gái trẻ trước mắt. Chỉ cần ánh sáng mặt trời đã khiến cô cảm thấy ấm áp, mái tóc đen ngày càng đen bóng và làn da trắng mịn màng nay bỗng trở nên hồng hào, che khuất vẻ ngoài cao ráo thông minh của anh. Tuy nhiên vì quá gần nên anh mới phát hiện ra những khác biệt của người đàn ông này, vẻ đẹp vô cùng cuốn hút.

Tu Anh cảm nhận được hơi ấm nóng của anh phả vào má, cảm giác như nam tính lan tỏa trong mùi hương của anh, thêm một

chút v tình khi t c a m a. Cô kh nh m m t, nhè nh hít m t h i mùi h ng y, m c nó lan tràn t i t ng ngõ ngách tâm h n, ng m sâu vào t n cõi lòng. Trái tim l i b t u th n th c, có m t s th t ph phàng, nh ng vô cùng rõ ràng: Tr i nghi m h nh phúc l n bao nhiêu, khi m t i s au n g p tr m l n.

B t giác cô si t nh nh ng ngón tay trên v t áo anh, n c m t vô th c l n dài trên gò má.

V Uy phát hi n bi u hi n nh ó n i cô, anh kh cúi u, ch m ch m nâng g ng m t cô lên.

- Em khóc y ?

- Không ph i, là n c m a. - Cô l c u ch i cãi.

Anh l y ngón tay qu t nh trên gò má cô r i a lên môi, ánh m t tho ng chút bu n.

- N c m a không m n nh th này àu.

Cô b i r i cúi g m m t tránh né, l i b tay anh nâng lên i di n v imình. Kho ng cách gi a hai khuôn m t g n n n i h i th c a anh tràn c vào khí qu n c a cô, khi n tâm trí mông lung khó t , tim p liên h i. ôi m t anh sâu hút nh i đ ng không áy, bao b c cô trong dòng c m xúc vô vàn êm ái và d u ng t.

n t n gi phút này, Tu Anh không kh i nghi ho c. Nh ng nh ng l n h th ng và au n ê ch tr c ây ng n không cho cô r i vào h sâu c m xúc l n nào n a.

- T i sao anh c luôn nh v y? - Cô nhìn anh ch t v n, đ ng nh là ang trách c .

- bên c nh tôi làm em không vui sao? - Anh không tr l i mà t m t câu h i ngoài l .

Vui ? Không ph i, không ch n thu n là vui, là r t h nh phúc.

Không vui ? Không ph i, không ch n gi n là không vui, là vô cùng au kh .

bên anh, cô bi t n m t trái c a tình yêu. Nó c gi ng nứ, giày vò cô không th ng t i c. n m c cô ã mu n b t ra kh i s i đây mà s m nh trời bu c v i anh. V y mà kho nh kh c này, cô l i quy n luy n nh ng giây phút ng n ng i bên anh n th .

Không có th tình yêu nào d dàng, không có ng cay và n c m t. ây là c h i cô nói rõ lòng mình, nh ng ã quá mu n màng r i.

- Có th tha th cho tôi vì ã t ng làm t n th ng em, c không? - Tr c s im l ng c a cô, anh kh n kho n nói.

Cô ch m rãi g t u.

Anh nhá trút bả c hòn á t ng n ng n b y lâu nay, kh t a trán mình lên trán cô.

- C m n em.

Hành ng quá s c thân m t này khi n Tu Anh b b t ng , h i th c a cõb t ur i lo n. T i sao hôm nay anh c x v i cô nh th m t ng i tình bé nh ? Vô cùng d u dàng và ân c n. trong vòng tay anh, nh ng c m xúc ang dâng lên bóp ngh t l y trái tim. T ng ng nét quy n r trên g ng m t u tú c a anh hi n lên rõ m n m t tr c m t cô, s ng m i thanh cao th ng t p, hàng mi dài và r m che khu t ôi ng t màu h phách tuy t p. H i th nam tính ph ng ph t khi n th n trí cô tê d i, ch ngbi t làm gì ngoài vi c ng m nhìn anh g ng i nh th .

B t ch t, c m giác âm m n i u môi truy n i kh p c th , cô gi t mình m tròn m t ng c nhiên. ôi môi anh ã k lên b môi cô t khi nào.Nh ng úng lúc y, ý th c v i vàng quay tr v , cô l p t c tránh né n hôn t át t a c n m a d u ng t t anh.

- Chúng ta không nên nh th này.

Tu Anh lúng túng y anh ra r i nhanh chóng xoay ng i b c i, d ngnh ch ch m tr m t chút n a thôi, cô s b mê ho c m t. T t c nh ngchuy n này, nh ng c m xúc này là sai trái, là không nên có. Cô ph i d ng l i ngay tr c khi không còn có th kh ng ch c c m xúc c a chính mình. V y mà, V Uy v n không ch u buông tha cho cô. Anh kéo ng c cô tr l i v trí trong vòng tay mình, gi ng nói tr nên tr m c.

- Tôi bi t là tôi ích k , nh ng ch hôm nay thôi. Dù em không yêu tôi, hãy t tôi vào trái tim em m t l n. Sau ó, tôi s t mình b c ra không làm phi n n em n a.

- Anh.. ang nói gì? Anh... ý anh... là sao?

L i nói c a anh tác ng vào cô m t l c vô cùng m nh khi n u óc cô choáng váng, gi ng l c h n i, c th l p b p không nói c m t câu hoàn ch nh.

- Em tr nên ng c ngh ch t bao gi th ? Ch ng l tôi nói v y ch a rõ ràng hay sao? - Th y b d ng cô lóng ngóng nh th ch a nh n th c h t c nh ng l i nói khi này, anh b t c i. - V y, tôi nói rõ h n n a nhé.

Anh d ng l i m t lát, ánh m t n ch a tia d u dàng quá i m áp chân tình nhìn sâu vào m t cô, rành r t nói t ng ch .

- Tôi yêu em.

Ch ng 32

Ch ng Th Gi c Yêu Th ng, Dù Ch Là Chi c Bóng

Tr i d n t i, và c n m a d n n ng h t. Con ph v ng tanh không ng i qua l i, ch tr m t bóng dáng cao l n l n trong êm en, nghe ti ng m a r i trong t ch l ng.

V Uy c ng b n th n t i ch nh v y t lúc Tu Anh kiên quy t r i i. ã là l n th b a r i, m t ng i níu kéo, còn m t ng i quay l ng.

M a r i miên man vào lòng anh m t n i bu n d m d t, ch ng th gi c yêu th ng, dù ch là chi c bóng.

Khi g p c ng i con gái y, anh m i nh n ra tr c ây b n thân ã s ng trong cô n n nh ng nào. T i sao anh không th nh n ra cô y s m h n? M i chuy n gi ã i quá xa kh i t m tay, b n thân anh dù bi t rõ t t c là vô ích, nh ng l i ch ng th kh ng ch .

Anh ã c quên, v y mà hình bóng y mãi ám nh trong tâm trí. N i nh c th ch m rãi dăng lên, và r i anh phát hi n ra kh n ng ki m ch tình m c a mình th t s kém c i. ã bao ngày r i, anh ch ng t xa tìm ki m bóng dáng c a cô m i chi u tan s , dõi theo b c chân cô v t i t n nhà. Anh ã ng th t lâu d i ng nhìn lên cao, m ng t ng v nh ng vi c cô ang làm. L t th y bóng en thanh m nh in trên n n c a s mà con tim r o r c, th t gi ng nh k kh kh o. Thì ra, anh có th si tình n v y.

Vài l n anh b t g p H i ng n ón Tu Anh, ánh m t c u ta ch ng h gi u gi m tình c m v i cô y. Lòng anh s c sôi nh ng c ng muôn ph n ganh t . Anh c giá nh c m t l n c b c l t t c c m xúc c a mình. Vi c che y tình c m th t s khi n anh vô cùng kh s , ôi khi nh mu n n tung.

Hôm nay, nhìn cô m t mình i d i m a, anh không tìm n i lòng mà ch yt i bên cô. Tìm anh p nhanh khi c n m tay và c ôm thân hình s ng mai y vào lòng, h nh phúc c ng tràn. Và r i, m i th b c phát, anh ã nói ra ti ng yêu t t n áy con tim v i t t c chân tình.

Ngh l i, anh ã làm m t vi c h t s c iên r .

Tu Anh nói úng, anh là k ích k . Có l , anh không nên tham lam nh v y. Ch nên ng bên l cu c i c a cô thì t i h n. Bi t th , nh ng n i tr ng r ng nh con sâu ang c khoét n i l ng ng c.

Ng i i m t n a h n tôi ch t

M t n a h n kia hoá d i kh .

T ng h t bu t giá r i vào lòng l nh l o, h n anh nh cái cây héo tàn, m t m i n m c ch ng bu n c t b c. Âm thanh tan v c a trái tim lan trong không gian t i t m, ng l i trong ti ng m a r i rích êm nay. Gi c m xa v i ã tan, n c i ng i tri k d n nhu m s c vàng phai. Ng i i m t, n i au l ng sâu.

êm d n tàn nh ng hình bóng c v n v ng, m t mình, bóng n côi ph n chi u trên n n t l nh l o.

y th mà, nh p tim ng i con gái y sao v n g n g i và n ng nà n th .
Anh không th quên..

Mu n nói v i em êm nào anh c ng nh .

Hoài ni m v ôi môi th m.

Nh p tim em g n g i và n ng nà n.

Nhìn em quay l ng mà lòng quay qu t.

M t em, dòng l hoen v n c.

M t em, t i sáng hóa v âm u.

C n gió v t v o trên cao c i nh o anh.

h nh phúc và yêu th ng vu t m t.

Xin ông tr i hãy làm t ôi m t.

Hãy óng b ng trái tim anh.

anh không còn k v ng em tr l i.

n bên c nh anh...

Nh ng, giá c nhìn th y em thêm m t l n n a...

Ý ngh v a đ t, bóng dáng ng i con gái xu t hi n cách ó không xa in sâu vào tròng m t khi n anh ng ngàng. Cô m c chi c váy tr ng n gi n, trên tay c m chi c ô th m n i b t gi a màn m a lâm thâm, khuôn m t nh nh n y th ng th t.

R i cô v i vấ ch y t i ch anh ang ng, m i b c chân ti n l i g n nh nh ng h i tr ng liên ti p vang v ng trong anh, l p y kho ng không tr ng r ng. T i sao cô y quay l i?

- Anh làm gì th ? T i sao anh v n còn ây ?

Tu Anh gi cao tay nghiêng chi c ô che m a cho V Uy, gi ng nói có ph n h i to ti ng, nh ng cô không bi t ph i làm sao ngoài t c gi n. ã 5 ti ng ng h trôi qua r i, anh v n ng đ m m a ây t lúc ó sao ?

- T i sao em quay l i ?

Anh nhìn cô không gi u n i s ng c nhiên, s l nh giá đ ng nh đ n tan bi n nh ng ch cho h i m toát ra t ng i con gái tr c m t.

- Tôi, tôi i mua ít ngang qua ây. - Cô b i r i tìm m t lý do ch ng ch .

Có i u làm sao qua m t c V Uy, khóe môi anh kh cong lên thành n c i mẫn nguy n. Thái và hành ng hi n t i u ch ng i cái lý do mang tính ch t “ch là tình c ” kia c a cô.

- Em ang lo l ng cho tôi à ? - Anh m c nhiên b ngoài tai cái c c a Tu Anh mà h i trúng tim en.

- Không.. tôi..

Càng phẫn nộ càng lúng túng, càng nói càng lố nhố, ngượng ngùng ông này cứ nhún vai trong bóng cô vậy. Phải, là cô đã cố gắng quy thuận, nhưng lòng thì không có cách nào thôi nghĩ về anh và những lời anh nói. Chúng tôi thất bại tâm cô, khi nhìn cô buồn chán nghĩ nghĩ không yên. Đáng và ánh mắt khi anh nói lời yêu cầu bắt vậy lý tâm hồn, dù đã xưa như ngỗng nói yêu cầu mãi vậy. Nhìn nhìn nét buồn lòng nhìn anh và cảm nhận nỗi buồn, cô không khi bị hi vọng, xúc động. Tu Anh đã khóc suốt một ngày, khóc như chưa bao giờ khóc. Từng giờ bao nhiêu niềm vui mất đi đây chăng có cách nào tuôn rơi, nay trào ra không thể tìm gì được. Cô không biết đó là những giọt lệ đau thương hay vì hạnh phúc. Buồn vui lẫn lộn, chào cầu và gì ngượng trái tim cô không dứt.

Ngay chính lúc này, trong thâm tâm cô bỗng lóe lên một tia tia niềm vui. Làm theo lý trí chính là nghĩ về vị con tim. Bên thân cô thả hồn nó đang vờn vì bất ngờ và hạnh phúc. Đây là niềm hạnh phúc cô yêu hơn những niềm vui trước đây. Làm sao có thể xem như không có gì cho được. Rồi thì mảnh lệ vô hình đã quay lại nhìn đây, dù chỉ tìm kiếm yêu mong manh còn sót lại. Có lẽ cô chẳng nghĩ có thể chấp nhận đáng và cô chấp nhận anh để đi mà, cảm giác thật diệu kỳ. Hình ảnh hoàn toàn chào đón trái tim cô, xót xa cùng cảm xúc.

Cô cứ ngồi suy nghĩ một hồi nhìn sâu vào mắt anh lên tiếng.

- Nếu chúng may sau ngày hôm nay, em yêu anh, anh sẽ làm thế nào?

Giọng nói cô nhún nhún và rớt rớt trong thanh âm cảm nhận nghe thật êm ái và dịu dàng, khi nhìn anh nhìn nhìn vài giây.

- Tôi nghĩ như vậy không thể em. - Anh cố gắng quy thuận.

Con tim cảm nhận hoan, lý trí hoàn toàn bắt ánh sáng. Bỗng cảm giác mất vô tận thân thu hút tình thì lên trong lòng khi nhìn thấy lòng nhún nhún.

- Nhưng, còn Quyên...?

- Tôi đành có lẽ vì cô ý. - Anh trầm ngâm suy nghĩ.

- Anh có thể vô tình vậy sao?

- Biết sao lúc khi nghĩ tôi yêu là em.

Tu Anh lắng nghe. Phút chốc, từng giờ như cô đã lao vào vòng tay anh. Thế nhưng một chút lý trí còn sót lại đã ngăn trở. Tâm cô đang bị gì ngượng ngùng gì cảm giác bên là tình yêu và một bên là tình bạn. Liệu này liệu có đúng hay không?

- Chuyện đó có thể xảy ra không? - Nhìn thấy sự khác biệt trong thái độ nói của cô, ánh mắt anh hiện lên tia sáng tia hy vọng.

Tu Anh nhìn sâu vào mắt anh, một cái nhìn phẫn nộ, dường như cô đang nói một điều gì đó. Cùng, cô buồn rười rượi.

- Không thể.

Tia sáng li n t t l m.

- Tôi hiểu. - Anh cần biết. - Vậy chào em.

Riêng rẽ xoay ngó về phía anh. Có tiếng cười sau vài bước chân ngó ngó, âm thanh trong bóng tối phát ra phía sau lưng khi n tâm hồn l n con tim anh ch n ng, v i v ã quay l i. C ng không ý r ng chỉ c ô ã r i xu ng m t ng, cánh tay cô buông thõng.

- Em vẫn nói gì?

- Em nói, em yêu anh.

êm thâu, n c ng trên tán lá r i tí tách, b t n c nh thác ch y ven ng. Tr i cu i thu u ám, nh ng tia ch p nh y múa lúc t o n, lúc liên t c khi n con ng i m t m i.

Mây và trăng ôm lấy trái tim, em và anh bám chặt lấy nhau. Lòng mình gì a có và không, ch ng bi t là mong manh hay là vĩnh viễn. Có lẽ chỉ là c a riêng em mà thôi. Giông bão, lòng yên, ng m ngủi, t i c nu i.

T ng lai v v n nh ti ng lòng xa cách, tìm em l l ng m t bóng hình, tan b i n và r i nhanh. M a gi u i n c m t, yêu anh là i u duy nh t khi n em t n t i trên cõi i này.

Em sẽ yêu anh dù chỉ còn sót lại m t kho nh kh c.

Đ i m a, âm thanh thoát ra t b môi ng i con gái nh nh ng gi t trong v t ch y vào trái tim chàng trai.

- Em đang nói nghiêm túc phải không? - V Uyd ng nh ch a th tin vào tai mình, anh c n tr ng xác nh n l i, nh p tim b t u t ng d n. Tuy nhiên...

- ây có phải là i u anh muốn?

Gi ng nói xa cách và v m t h ng h c a Tu Anh lúc này khi n t t c c m xúc trong anh b cu n trôi theo dòng n c.

- Ý em là gì ?

- Em nghĩ về anh.

Anh không thể đoán ra c suy nghĩ c a cô trong màn m a dày c, nh th chúng thay cô che giấu t t c m i c m xúc trên khuôn m t th m m n c m a kia.

- Tại sao em i ý?

T i sao ? T i vì con tim cô quá ng b ng, nên khi th y anh quay l ng, nó ã vô cùng s hã. M c dù quy t nh t b tình yêu v i anh gi lòng c thanh th n, nh ng kho ng th i gian dài ng ng cô p hình bóng anh trong tim khi n v i c th c hi n nó th t khó kh n.

Yêu. Chỉ một hôm nay thôi nào có gì sai. Mình là anh không hay biết tình cảm thế nào của cô, mọi chuyện sẽ ổn thôi. Mẹ và ba cô cũng không sao, và hạnh phúc thật.

Cô biết thật không:

- Khi em mới tu, mẹ em bắt mẹ rớt, nhà không còn gì nữa, bắt em đi phi lý trong tình cảm của cô. Ngày xưa, em không khác gì con người của bên ngoài, em chỉ có mình. Nhưng mẹ rớt xa em, bắt em làm công nhân, em đi học, em rớt vào vòng xoáy tình cảm của cô và lòng mình. Có những lúc em tuyệt vọng, không biết bao nhiêu em muốn đi theo bà, nhưng chính lời nói của anh ngày xưa đã giúp em chống đỡ phần của mình. Vì em vẫn tin rằng, cuộc sống này vẫn còn có những người như anh, sẵn sàng chia sẻ lòng tin và tình yêu cho người khác không quên biết ơn em. Em vì anh mà sống sót đến ngày hôm nay, đã bao nhiêu em muốn nói lời cảm ơn, nhưng làm sao đây, biết bao nhiêu em không.

Tạo ra một cuộc sống mới, chúng hòa vào nhau, rồi xu hướng mới, và mọi người lại sống bình thường. Cô muốn nói thêm điều gì đó, nhưng không thể nói được nữa. Cô đã quên đi những gì đã xảy ra, và quên đi những gì đã xảy ra. Đúng lúc này, Ủy viên chỉ em cô vào lòng anh, sự thật.

- Em đừng nói nữa, tôi hiểu rồi.

- Nhưng em muốn, em có thể cho anh biết. Nhưng Quyên là người bạn quan trọng nhất của em, em không thể làm chuyện có lợi vì cô ấy, không thể làm tình yêu của cô ấy. Em chỉ có thể vì anh một hôm nay thôi... Sau đó, anh hãy quên em đi, hãy chăm sóc cho cô ấy. Cô ấy rất cần anh.

Lòng cô đau đớn lắm, khi tâm trí em, cảm thấy mà để em tâm sự trong tình yêu của em. Tình yêu cô dành cho anh không thể nói ra, cảm giác như là đi đến tận đáy lòng sâu thẳm. Anh nhận ra và thích cảm giác của ngày hôm nay lúc gặp lại em.

- Phải, trên đời này, cảm giác có cô ấy cần tôi.

Cô lắng nghe, lắng nghe có thể thấy em, cảm thấy tình yêu tràn ngập trái tim. Muốn nói anh sai rồi, nhưng lại cảm thấy như là đang chìm vào lòng.

- Em không cần vì báo đáp tôi mà mình cảm giác làm như là trái tim mình. Tôi chỉ cần bao giờ hạnh phúc của em giúp em sống tốt. Cảm ơn em sống tốt và luôn vui vẻ, vậy là đủ rồi.

Gặp anh nghe rất buồn, buồn lắm lắm. Tiếng nói đánh vào trái tim cô như run rẩy, cô biết, mình đã làm anh thất vọng. Khi cảm nhận được vòng tay anh đến với mình, cô tự nhiên cảm thấy sợ hãi mà níu chặt lấy anh.

- Không...!

Tu Anh cảm thấy nhìn anh, dòng lệ hòa cùng nước mắt của anh rơi.

- Em không muốn nhận tình của anh. Em muốn có chỗ ở riêng quá kh.

Anh nhìn cô, trái tim đã tan nát từ lúc nào.

Rất tiếc, giữa hai người họ vẫn chỉ là những cuộc trao đổi.

Nhưng anh và cô hiểu, tất cả sâu áy lòng mình gửi vào lòng người hình như của người khác, bỏ quên một góc tâm hồn. Dù cái giá phải trả có lớn đến đâu, cũng chấp nhận ánh nắng ấm áp của tình yêu thật sự.

Tình cảm vẫn rí rích, đâu đó trong không gian quen thuộc, ngồi trên ghế sofa ngắm cảnh lan rộng vì mưa sa, âm thanh bài hát xen lẫn tiếng cười, lòng yên tâm thoải mái.

Tình cảm thì thoáng vãng lên rồi xuống, chớp mắt thôi sáng buổi chiều thì mờ nhạt khi nhìn thấy Quyên cười. Cô vui vẻ kéo tay tay của anh từ trên ghế sofa đi ra bên ngoài, rồi trở về ngồi thu lu trên chiếc sofa giữa phòng khách, ôm gối và cảm nhận môi trường.

Cô ngắm nhà Văn Uy và chồng, dường như đã khá muộn rồi, ngoài trời thì nắng ấm áp, sao mãi chẳng thấy anh trở về. Lòng cô bắt đầu bồn chồn, lo lắng.

Nhìn quanh căn phòng trống vắng, bao nhiêu thứ đồ đạc của anh và mình mà cô nhận ra, dường như ông vắng mặt quá lâu rồi. Cô cảm thấy vui mừng trong lòng, đó là sự mong đợi cô và anh nên vui vẻ. Ngày xưa cô nghĩ còn bao xa nữa, vì biết tình của ba ngày một trôi đi, hai bên gia đình đã quyết định kết hôn vào cuối tháng sau. Nghĩ là chỉ còn hai tuần nữa thôi, cô chính thức trở thành người phụ nữ của anh.

Đó hẳn là một chuyện vui, cô đã mong chờ giây phút này rất lâu rồi. Tình hình hiện tại, mọi chuyện dường như không gì ngoài tình yêu của cô.

Nó không mang cho cô cảm giác hạnh phúc, ngược lại luôn bất an, lo lắng và bồn chồn. Văn Uy vẫn luôn ân cần, chăm sóc cô chu đáo như trước đây, có lẽ cô có thể cảm nhận rõ ràng, tâm hồn anh đang mất đi khác. Vì thế này khi cô vô cùng đau khổ. Có lẽ cuộc đời cô này là một thiên phiêu lưu kỳ thú áp lực và vất vả. Cô hoàn toàn không biết phải làm cách nào để thoát khỏi tình cảnh này và tìm kiếm hạnh phúc.

Đôi khi cô nghĩ, có khi nào nên buông tay? Cô vẫn không phải lo lắng vì không hiểu chuyện, nên cô biết: Tình cảm của anh xuất phát từ hai phía, rằng bạn nghĩ rằng ông không còn yêu mình có ích gì? Nhưng vẫn đây là, cô đã yêu anh quá nhiều, chắc chắn nghĩ rằng vì cô không có anh bên cạnh, lòng cô như chết lặng, chẳng thể chấp nhận hai hàng nước mắt. Hơn nữa, còn ý nghĩ của ba cô thì sao? Cô không thể làm ông thất vọng.

Một tình cảm vãng trong không trung, Thanh Quyên gửi mình, có chút hối hận. Cô muốn tránh những suy nghĩ phức tạp đang hành hạ tâm trí nên

ng d y r i kh i phòng khách lên t ng trên, nh b ng tìm vài quy n sách c gi t th i gian. T i phòng làm vi c c a V Uy, cô ng tr c t sách n o m t h i r i th dài th t v ng. T t c u là nh ng quy n sách chuyên ngành v các l nh v c kinh doanh, b t ng s n, tài chính, lu t doanh nghi p v.v... Mà i v i cô không có h ng thú.

Cô chán ch ng ng i xu ng chi c gh b c da tr c bàn làm vi c n i anh v n th ng ng i, c m giác êm ái, d ch u lan t a. Cô quét m t m t l t trên m t bàn, m i v t c s p x p r t g n gàng, ngay ng n theo trình t . Th c Quyên d ng l i t i khung nh chi m m t góc bàn, cô v i tay c m lên ng m nghĩa, v m t d n hi n lên v thích thú. ây là V Uy và ng i m quá c c a anh, t ngày bé anh ã r t khôi ngô r i, còn m anh th ts là m t ng i àn bà p. Anh t ng nói cô có n c i r t gi ng bà, ó là lý do vì sao v a g p cô l n u tiên, ngay l p t c anh b cô thu hút.

Anh nói, anh s luôn làm cho cô c i, b o v n c i y.

Anh nói, anh yêu n c i c a cô, mãi mãi là nh v y.

Mãi mãi ?

Ánh m t Th c Quyên tr nên chua xót, cô t khung nh tr l i v trí c , m t gi t n c m t tràn kh i khoe mi. L nào, anh yêu ng i con gái mang hình bóng n c i c a m anh, ch không ph i là cô?

N c m t ua nhau r i xu ng, cô ho ng h t tìm kh n gi y, t i n tay m ng n kéo ngay bên c nh. M t th trong ó khi n cô chú ý, ó là b c tranh v dáng l ng c a m t ng i àn ông, góc trái ghi dòng ch “You are my soulmate”. Cô nh n ra ây là nét v c a Tu Anh, ng m ngh m t h i, cõt h i có khi nào ây là ng i àn ông trong lòng cô y? T i sao cô y ch a t ng nh c n ng i này? Vì anh ta mà cô y t ch i tình c m c a V Uy sao? Th c Quyên quên c vi c tìm kh n gi y, l y tay lau n c m t, trong lòng n i lên s hi u k .

Quan tr ng h n, t i sao V Uy l i gi nó? Cô b t ch t nh l i, anh t ng k v i cô ngày tr c vì mu n nhanh chóng t o tin n, Tu Anh ã n ây m t th i gian ng n. Cô v n còn nh , khi nh c v cô y, thái c a anh không còn khó ch u hay d ng d ng n a.

Không bi t bao l n cô h i anh t i sao không a Tu Anh, anh nói ch là anh không mu n thi t l p m i quan h v i ng i xu t thân không rõ ràng. C ng không bi t bao l n cô c g ng phân tr n r ng Tu Anh th c s là m t cô gái r t t t. N u anh hi u m t chút v cô y, anh s có cái nhìn khác.

i u cô mong mu n ã tr thành s th t, nh ng cô không ng r ng m i vi c chuy n bi n n m c này. N u bi t tr c, cô thà anh gi thái l nh nh t y.

Cô l i ích k r i.

Cô nén c n xúc ng, g i cho V Uy, nh ng i n tho i c a anh ã t t máyk không liên l c c. Cô lo l ng g i cho ình Trung, ng p ng ng m t lát, anh m i nói t ng giám c b n gi i quy t m t s chuy n quan tr ng. Cô ành c m n r i ng t máy. Có l V Uy s không v nhà, cô ch i vô ích r i.

Th c Quyên th dài r i g i lái xe riêng c a cô n ón.

Ngoài tr i m a v n r i r ích, gi t m a liên ti p xô y nhau ch ng khác gì tâm tr ng ch ng ch t c a cô lúc này. D ng nh l i r i vào b t c.

i ngang qua m t quán bar khá quen, không hi u sao cô ngh n anh chàng bartender k quái kia. Cô không thích anh ta vì ã trêu ch c cô quá à. Nh ng không th ph nh n, sau khi nói chuy n v i anh ta, tâm tr ng cô nh c thông, ph n ch n h n r t nhi u. n o m t lát, cô quy t nh b o bác tài x d ng xe.

ng t d i nhìn lên, bây gi cô m i ý b ng hi u c u k , dòng ch “GOSSIP” u n l n b t m t, ánh ch p èn nh p nháy liên t c nh m i g i. Th c Quyên ch m rãi b c vào. Bên trong th t s náo nhi t, ti ng nh c nonstop bùng n nh mu n phá tan màng nh c a cô. Trong cái không gian lo n l c này, có mu n b t b n thân bu n chán c ng khó, t t c tâm tr ng h n mang d ng nh b gián o n.

Th c Quyên e dè i xuyên qua ám ông th ng t i quy bar, ch n m t ch ng i khu t t m m t, xa r i cu c huyền ảo. Cô o m t vào trong qu y tìm ki m nh ng r i nhanh chóng th t v ng, nhân viên bartender không ph i là ng i tr c ây. C u ta l i g n cô h i mu n dùng gì, cô g i m t ly Martini. ây là lo i r u duy nh t mà cô bi t, b i V Uy th ng hay u ng lo i này m i khi d ti c r u.

Do v n còn s hã i mùi r u nên r t cu c cô c ng ch ng i nhìn m m vào th ch t l ng trong su t ng trong ly th y tinh tao nhã, n gi n mà tinh t . Sau m t h i l ng l , cô quy t tâm a lên mi ng nh p th . Nh ng r i cô nh n m t, u l i b ng rất khó ch u. Có i u, hình nh v c a ly r u này khác v i v l n tr c anh chàng kia pha cho cô.

ang phân vân khó hi u, m t gi ng nói l l m vang lên bên tai phân tán s chú ý c a Th c Quyên.

- Không bi t u ng r u?